

ning i form af en pension og en vis livskvalitet i form af noget, der ligner et arbejde.

Ordstyrer:

Tak. Anne Baastrup.

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil meget gerne høre, hvad det er for en konkret bestemmelse, ministeren taler om, som skulle indebære, at man, hvis man er 100 pct. eller måske 66 pct. invalideret, kan gå fra en start-hjælp over til et varigt forsørgelsesgrundlag, således som ministeren så venligt sagde?

Da jeg ikke selv kan finde den, vil jeg godt ved samme lejlighed høre: Agter ministeren at stille ændringsforslag, således at det, ministeren i virkeligheden meget gerne vil opnå, rent faktisk også kommer til at fremgå af lovforslaget?

Ordstyrer:

Værsgo til ministeren.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Alle de andre muligheder står til rådighed. Som jeg sagde i min indledning: Hvis arbejdsevnen ikke rækker til et fleksjob, kan en førtidspension komme på tale. Så alle de muligheder står til rådighed. Det er jo lovgivningens almindelige regler, vi snakker om her.

Ordstyrer:

Det var et klart svar, og vi går over til tredje del af samrådet.

Karen J. Klint (S):

Jeg tror ikke, det kræver den store uddybning, for det er jo konkretiseret i et svar fra ministeren og nogle bilag.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Regeringens udlændingepakke er netop udtryk for ønsket om at få så mange indvandrere og flygtninge som muligt i arbejde. Ikke alene er et arbejde en tilgang til integration, selvforsørgelsen er også en vigtig del af mange menneskers selvforståelse og selvrespekt. Det er derfor altafgørende, at vi efter en lang årrække med misforstået fredning af flygtninge/indvandrergruppen tager vores ansvar alvorligt. Et arbejde, selvforsørgelse, og et ønske om en bedre uddannelse for børnene er et af målene.

Så når jeg bliver spurgt, om jeg tror, at mange handicappede flygtninge og indvandrere vil kunne få et fleksjob eller komme i virksomhedsrevalidering, er svaret: Ja, og vi kan heller ikke være andet bekendt. Altså må der her tages et fælles ansvar for integrationen: Staten, kommunerne, det private arbejdsmarked, fagforeningerne og de frivillige organisationer må medvirke til, at så få som muligt er afhængige af offentlige ydelser.

Som jeg har redegjort for i svaret på spørgsmål B, indeholder lovgivningen en række muligheder for at yde en særlig hjælp til personer med en nedsat arbejdsevne. I en revalidering er det muligt at tage de individuelle hensyn både med hensyn til tid og indhold, der er helt afgørende for, at integrationen på arbejdsmarkedet kan lykkes for denne gruppe.

Et fleksjob kan tilrettelægges således, at der tages individuelle hensyn til den enkeltes behov ikke alene med hensyn til arbejdets tilrettelæggelse, men også med hensyn til ret til frihed fra jobbet, hvis der er brug for hvile, behandling m.v. Rammerne for indsatsen for integration er til stede, hvis viljen er der i lokalsamfundet.

Ordstyrer:

Tak for det. Karen J. Klint.

Karen J. Klint (S):

Jeg vil gerne starte med at takke for ministerens optimisme i svaret på spørgsmål C, og så vil jeg ønske ministeren held og lykke med, at der virkelig kommer gang i virksomhedsrevalidering på en mindstelønsordning for denne gruppe mennesker, for det kunne jo godt ske, at med den politiske farve, ministeren har, er der en større gennemslagskraft over for virksomhedsejerne med hensyn til at bruge netop denne ordning. Så det var mere en kommentar og så et held og lykke med, at det lykkes.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

... (udfald af lyd) ... og ministeren er selvfølgelig velkommen til at sige, at nu har vi ligesom forladt det andet samrådsspørgsmål. Men sådan som jeg forstod det, skulle det altså være muligt for mennesker, der har været udsat for tortur, at komme på en revalidering eller få en førtidspension.

Men hvis man læser § 16, stk. 2, står der: »For personer, der ikke opfylder betingelserne i § 11, stk. 3 eller 4, kan hjælpen pr. måned højst udgøre et beløb, der svarer til starthjælpen.« Og så står der i § 23, stk. 4: »For revaliderende, der modta-